VIII kadencja

SEJM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

# KANCELARIA SEJMU
# Biuro Komisji Sejmowych

**PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA**

■ **Komisji Polityki Społecznej i Rodziny**

**(nr 106)**

z dnia 10 stycznia 2018 r.

# Pełny zapis przebiegu posiedzenia

# Komisji Polityki Społecznej i Rodziny (nr 106)

10 stycznia 2018 r.

Komisja Polityki Społecznej i Rodziny, obradująca pod przewodnictwem poseł **Beaty Mazurek (PiS)**, przewodniczącej Komisji, przeprowadziła pierwsze czytanie i rozpatrzyła:

**– rządowy projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (druk nr 2111).**

W posiedzeniu udział wzięli: **Elżbieta Bojanowska** podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej wraz ze współpracownikami, **Aleksandra Kalkowska** główny specjalista w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami, **Grażyna Paczuska** legislator w Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, **Marcin Maksymiuk** ekspert w Związku Powiatów Polskich, **Anna Maria Dukat** ekspert w Business Centre Club, **Agnieszka Kochańska** specjalista w Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność".

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Małgorzata Cholewa, Dariusz Lipski, Ewa Molska** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych, **Maria Iwaszkiewicz, Aleksandra Wolna-Bek** – legislatorzy z Biura Legislacyjnego.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Witam na kolejnym posiedzeniu Komisji Polityki Społecznej i Rodziny.

Witam panią minister wraz ze współpracownikami, przedstawicieli Ministerstwa Zdrowia, Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, państwa parlamentarzystów i zaproszonych gości.

Porządek dzisiejszego posiedzenia obejmuje jeden punkt: pierwsze czytanie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej (druk nr 2111). Czy są uwagi do zaproponowanego porządku?

Nie słyszę, zatem przechodzimy do jego realizacji.

Bardzo proszę panią minister o przedstawienie projektu ustawy.

**Podsekretarz stanu w Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Elżbieta Bojanowska:**

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, szanowni państwo, zaproponowana regulacja ma na celu wyeliminowanie luki w systemie udzielania pomocy osobom bezdomnym, w zakresie możliwości udzielania pomocy w postaci usług opiekuńczych. Jednocześnie ma na celu usystematyzowanie obowiązujących przepisów o pomocy społecznej, dotyczących placówek udzielających tymczasowego schronienia osobom bezdomnym, w szczególności wprowadzenie dodatkowego typu placówki, jakim jest schronisko z usługami opiekuńczymi.

Zgodnie z projektem, schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi będzie przeznaczone dla osób, które ze względu na wiek, chorobę lub niepełnosprawność potrzebują częściowej pomocy i opieki innych ludzi w zaspakajaniu niezbędnych potrzeb życiowych. Nie wymagają one jednak usług jednostek świadczących całodobową opiekę, czyli zakładów opiekuńczo-leczniczych lub zakładów pielęgnacyjno-opiekuńczych, o których mowa w przepisach o świadczeniach opieki zdrowotnej, finansowanych ze środków publicznych. Schroniska dla osób bezdomnych będą zapewniały tymczasowe schronienie wraz z usługami opiekuńczymi oraz usługami ukierunkowanymi na wzmacnianie (w miarę możliwości) aktywności społecznej, aby uzyskać samodzielność życiową.

Zasadniczo, do schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi nie będą mogły być kierowane osoby wymagające specjalistycznej pomocy medycznej lub cało-

dobowej opieki świadczonej przez zakłady opiekuńczo-lecznicze lub domy pomocy społecznej. Projekt przewiduje jednak wyjątek dotyczący osób bezdomnych, które wymagają całodobowej opieki i posiadają decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej. W art. 48 ust. 2d przewiduje się, że w szczególnie uzasadnionych przypadkach osoba bezdomna, która posiada decyzję o skierowanie do DPS, może być skierowana do schroniska na okres oczekiwania na umieszczenie w domu pomocy społecznej, nie dłużej jednak niż cztery miesiące. Okres został wskazany jako konieczny do ewentualnego zabezpieczenia opieki dla osoby bezdomnej w sytuacji pojawienia się kolejek do DPS. W ciągu czterech miesięcy gmina powinna znaleźć dom pomocy społecznej, w którym będzie można uzyskać fachową pomoc. Ustawa o pomocy społecznej przewiduje zasadę, zgodnie z którą, gmina powinna szukać DPS-u najbliżej miejsca zamieszkania, w którym przewidziany okres oczekiwania jest krótszy niż trzy miesiące.

Projekt zawiera również rozwiązanie zapobiegające sytuacjom, w których podmioty mogłyby, w celu uniknięcia starania się o zezwolenie wojewody na prowadzenie placówki całodobowej opieki dla osób starszych, chorych lub niepełnosprawnych, podszywać się pod schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi (miało to miejsce w Zgierzu i Wolicy). W art. 48 ust. 2f projekt przewiduje, że „w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi mogą przebywać jedynie osoby na podstawie decyzji o przyznaniu tymczasowego miejsca w schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi albo decyzji o przyznaniu tymczasowego miejsca w schronisku dla osób bezdomnych wydanej przez gminę”. Czyli podmioty prowadzące ten typ placówki nie będą mogły przyjmować (ludzi do schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi) na podstawie umów cywilno-prawnych.

Kolejnym rozwiązaniem zaproponowanym w projekcie jest wyłączenie kontraktu socjalnego z procedury kierowania osoby bezdomnej do schroniska dla osób bezdomnych, w momencie, gdy świadczenie przyznawane jest w miejscu pobytu w przypadku szczególnie uzasadnionym sytuacją osobistą danego człowieka, w sprawach niecierpiących zwłoki, zgodnie z art. 105 ust. 3 ustawy.

Zdecydowano się również na zmianę formuły rejestru placówek prowadzonych przez wojewodę na rejestr miejsc udzielania tymczasowego schronienia. Prowadzenie rejestru miejsc udzielania tymczasowej ochrony w schroniskach dla osób bezdomnych, schroniskach dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, noclegowniach i ogrzewalniach ma na celu zapewnienie maksymalnego dostępu do informacji o miejscach tymczasowego pobytu osób bezdomnych i wszystkich potrzebujących wsparcia w tej formie. Zgodnie z art. 17 ustawy o pomocy społecznej, zadaniem własnym gminy jest udzielanie tymczasowego schronienia.

W związku z tym, gmina zgłasza do rejestru wojewody miejsca tymczasowego schronienia w poszczególnych placówkach a nie, jak do tej pory, kiedy podmioty rejestrowały się same.

W związku ze zmianą upoważnienia ustawowego zawartego w art. 48a ust. 14 ustawy i koniecznością wydania przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego nowego rozporządzenia, które określałoby standardy w noclegowniach, schroniskach dla osób bezdomnych i ogrzewalniach, został wprowadzony przepis przejściowy, umożliwiający przystosowanie podmiotów prowadzących tego typu placówki do nowych standardów, w dniu wejścia w życie ustawy. Projekt przewiduje, że w dniu wejścia w życie ustawy podmioty prowadzące ogrzewalnie, noclegownie lub schroniska dla osób bezdomnych nie spełniające standardów, o których mowa w zmienionym art. 48a ust. 14 ustawy, będą zobowiązane dostosować placówki do nowych standardów w terminie do 31 grudnia 2020 r. (przesuwamy termin zawarty w ustawie).

Jednocześnie chcę powiedzieć, że w ramach procedowania nad zmianami w ustawie spotykaliśmy się również z organizacjami pozarządowymi, które prowadzą tego typu placówki. Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję pani minister.

Otwieram dyskusję, kto z pań i panów posłów chce zabrać głos?

Pani poseł Tomaszewska, bardzo proszę.

**Poseł Ewa Tomaszewska (PiS):**

Pani minister mówiła o konsultacjach z organizacjami – znam organizacje prowadzące np. szpital dla osób bezdomnych połączony, w tym samym budynku, z usługami o charakterze noclegowni lub ogrzewalni, w którym dla bezdomnych wydawanych jest kilkaset posiłków dziennie. Zastosowanie wymagań podwyższonego standardu oznacza, że – być może – część z tych osób nie będzie mogła korzystać z takiej ogrzewalni, gdyż w nieznacznym stopniu organizacja, wspierana środkami samorządowymi, nie będzie w stanie podwyższyć standardu do zaproponowanego.

Chcę usłyszeć, jak sprawa ma wyglądać, kiedy łączy się różnego typu usługi, również o charakterze socjalnym i zdrowotnym.

Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Pani poseł Ścigaj, bardzo proszę.

**Poseł Agnieszka Ścigaj (Kukiz15):**

Dziękuję pani przewodniczącej.

Rozumiem, że ustawa przybliża nas do wdrażania standardów, jeśli chodzi o bezdomność. Dołączam się do wątpliwości mojej przedmówczyni. Pytanie, jak jest to skorelowane z art. 53 ustawy o pomocy społecznej i czy ośrodki prowadzące tego typu działania, w których już znajdują się usługi opiekuńcze, nie są także ośrodkami wsparcia i nie kwalifikują się pod ten artykuł? Czy to zostało dodatkowo uwzględnione? Czy gminy same mają zdecydować o rozstrzyganiu konkursów z tego artykułu, czy nastąpi to w ramach rejestru nowych placówek? Czy państwo nie obawiają się, że wprowadzenie sztywnych standardów, np. obowiązku jednego opiekuna na 15 osób, nie spowoduje, że takie miejsca *de facto* znikną? Organizacje pozarządowe będą obawiały się tego typu standardu, tym bardziej, jeśli pojawi się 16 osób będzie trzeba zatrudnić dwóch opiekunów, czyli dołożyć dwa etaty. To jest standard bardzo sztywno zapisany.

Może warto rozważyć, czy nie rozszerzyć zakresu „od-do” lub wprowadzić na początku elastyczną formę, żeby te miejsca nie znikały?

Trzecie pytanie dotyczy sposobu finansowania. Jak rozumiem, to są tylko zaproponowane w ustawie celowe programy, które nie będą stałe, natomiast koszty wynikające ze standardu już tak, gdyż zatrudnienie opiekunów stanowi koszt stały. Jak rozumiem, nie będzie można finansować usług opiekuńczych w połączeniu z finansowaniem usług przysługujących osobie w miejscu zamieszkania (noclegownia nie jest miejscem zamieszkania), więc nie będzie można połączyć pieniędzy przeznaczonych na usługi opiekuńcze, które gmina przeznacza w miejscu zamieszkania.

To są wątpliwości, które nasuwają się na świeżo. Wprowadzenie sztywnych standardów zawsze budzi lęk i obawy placówek ze względu na ograniczenia czasowe. Dodatkowo nie ma na to funduszy. Standard dotyczy działalności ciągłej. Nikt nie mówi, że będzie to finansowane z pieniędzy rządowych.

Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Pani poseł Kołodziej, bardzo proszę.

**Poseł Ewa Kołodziej (PO):**

Nowelizacja ustawy wprowadza nowy typ placówki – schronisko dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi. Rozumiem, że jeśli organizacje pozarządowe sygnalizowały ministerstwu potrzebę stworzenia tego typu placówki, rozumiem, iż taka potrzeba istnieje. Pełna zgoda, że tego typu placówek dotychczas nie było. Czwarty typ zapewne wypełnia lukę, o której mówiła pani minister.

Natomiast mam wątpliwość, ponieważ ustawa dopuszcza wyjątek od zasady. W schronisku dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi mogą przebywać osoby bezdomne posiadające decyzje o skierowaniu do domu pomocy społecznej. Te osoby generalnie nie kwalifikują się do przyjęcia do schroniska dla osób bezdomnych, niemniej jednak muszą

korzystać z usług opiekuńczych, ponieważ są na tzw. liście oczekujących do DPS-u. W ustawie zapisany jest termin czterech miesięcy, w czasie którego schronisko będzie trzymało nad nim pieczę.

Moje pytanie: z czego w ustawie wynika zapis o czterech miesiącach? Znamy realia i wiemy, że okres oczekiwania na miejsce w DPS, w zależności od gminy, może trwać od kilku do nawet kilkunastu miesięcy a mamy świadomość, iż te osoby nie są w najlepszym stanie zdrowia ze względu na wiek, chorobę lub swoją niepełnosprawność, mogą potrzebować profesjonalnej pomocy.

Nie rozumiem intencji ustawodawcy. Z jednej strony dajemy ludziom nadzieję, zapewniając im opiekę, ale jedynie na cztery miesiące. Z drugiej strony, mamy świadomość, że taka osoba po czterech miesiącach oczekiwania może nie znaleźć miejsca w domu pomocy społecznej. Co wtedy? Zostawiamy ją na lodzie.

W związku z tym, mam pytanie: czy musi być dookreślony okres czterech miesięcy? Z czego to wynika? Może byłoby lepiej, gdyby nie dookreślać tego terminu i pozwolić danej osobie czekać na wolne miejsce w domu pomocy społecznej. Jest to bardziej humanitarne, ludzkie i logiczne.

Niewątpliwie bardzo ważna regulacja, która pojawia się w nowelizacji, ułatwiająca działanie samorządowcom w sytuacjach kryzysowych, ekstraordynaryjnych, tj. rezygnują państwo z podpisywania kontraktu socjalnego z osobą bezdomną. Wiemy, że są sytuacje, kiedy trzeba działać sprawnie, aby dotrzeć do bezdomnego i skutecznie mu pomóc. To jest na pewno oczekiwana zmiana.

Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Pani wiceprzewodnicząca Magdalena Kochan, bardzo proszę.

**Poseł Magdalena Kochan (PO):**

Moja wątpliwość, pani minister, dotyczy jednej sprawy.

Bezdomność wiąże się z brakiem adresu, a mówimy o gminnej decyzji administracyjnej, dzięki której kierujemy osobę do domu pomocy społecznej, poprzez dodatkowe schronisko, nowotworzoną placówkę. Jak wiemy, to wiąże się z określonymi obowiązkami i kosztami ponoszonymi przez gminę. Prawdą jest, że pewną, procentową kwotę na pokrycie pobytu w domu pomocy społecznej ponosi pensjonariusz – jeśli posiada rentę lub emeryturę. Brakującą kwotę pokrywa gmina albo szuka ona osób zobowiązanych do alimentacji takiej osoby.

Kłopot polega na tym, że bezdomność wiąże się z brakiem adresu – która gmina podejmie decyzję administracyjną o wzięciu na siebie obowiązku współfinansowania pobytu takiej osoby w domu pomocy społecznej? To jest kłopot. Mamy gminę, na terenie której przebywa osoba bezdomna i gminę, w której ta osoba kiedyś mieszkała pod konkretnym adresem – który samorząd gminny będzie chciał wziąć na siebie decyzję administracyjną wiążącą się w efekcie ze wspófinansowaniem pobytu w docelowym domu pomocy społecznej?

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Czy ktoś z państwa chce jeszcze zabrać głos?

Bardzo proszę panią minister o udzielenie odpowiedzi na zadane pytania.

**Podsekretarz stanu w MRPiPS Elżbieta Bojanowska:**

Pani przewodnicząca, panie i panowie posłowie, odpowiem pani poseł Tomaszewskiej – poprzez ustawę nie zmieniamy standardów w zakresie istniejących trzech rodzajów placówek: schronisk, ogrzewalni i noclegowni. Nie podwyższamy, ale wprowadzamy nowy typ placówki, ponieważ organizacje borykają się z faktem, że często osoby bezdomne potrzebują pomocy i zaopiekowania a nie będą nigdy zaktywizowane.

W związku z tym, wprowadzamy dodatkowy typ placówki, dlatego nie ma kolizji z istniejącymi przepisami. Wszystkie podmioty, o których mówimy, są ośrodkami wsparcia, tak musimy je zakwalifikować. To jest zadanie własne samorządu. W związku z tym,

na samorządzie spoczywa obowiązek sfinansowania i zapewnienia miejsc w tego typu placówkach.

Nie do końca rozumiem pytania odnoszącego się do art. 53, gdyż dotyczy on chronionych mieszkań. Nie umiem się do tego odnieść. Te placówki są jak najbardziej ośrodkami wsparcia.

Odpowiadając pani poseł Kołodziej – mówimy o skierowaniu osoby do domu pomocy społecznej w szczególnie uzasadnionych przypadkach i gmina musi znaleźć miejsce. Dzisiaj często mamy do czynienia z sytuacją, że osoba bezdomna, posiadająca decyzję o umieszczeniu jej w domu pomocy społecznej, znajduje się w schronisku dwa lub trzy lata. Gmina nie widzi żadnego problemu, ponieważ ma rozwiązaną sprawę. Dana osoba jest zabezpieczona, chociaż nie powinna przebywać w tym miejscu. W związku z tym, ustawa o pomocy społecznej przewiduje zasadę, zgodnie z którą gmina powinna szukać domu pomocy społecznej najbliżej miejsca zamieszkania danej osoby, w czasie nie dłuższym niż trzy miesiące. Natomiast, dajemy placówkom jeszcze miesiąc więcej. Gmina musi znaleźć miejsce w domu pomocy społecznej dla danej osoby. Często pojawia się sytuacja, że w mieście nie ma wolnych miejsc w DPS-ach, ale poza miastem są, chociaż w innym samorządzie. Władze miasta nie chcą tam skierować danej osoby, gdyż muszą za nią płacić. W tym momencie będą musiały, gdyż będą zobligowane terminem i właściwym zabezpieczeniem. Są obligatoryjne cztery miesiące. W ten sposób zabezpieczamy daną osobę.

Odpowiadając pani poseł Kochan – mówimy o już wydanych decyzjach, posiadamy adres i odpłatność. Jeśli chodzi o adres, zawsze dotyczy ostatniego zameldowania na pobyt stały. Dokładnie o tym mówimy w istniejącej ustawie w art. 101 ust. 2: „w przypadku osoby bezdomnej właściwą miejscowo jest gmina ostatniego miejsca zameldowania tej osoby na pobyt stały”.

**Poseł Magdalena Kochan (PO):**

Pani minister, popieram powstanie nowego rodzaju placówki wsparcia osób bezdomnych, to jest krok w dobrym kierunku, na pewno uzupełnia katalog potrzeb, które staramy się zapewnić osobom z bezdomnością. Ale pani użyła stwierdzenia: „gmina, która prowadzi placówkę wsparcia dla osób bezdomnych”. Bardzo często gmina jedynie wspomaga organizacje pozarządowe w finansowaniu i pobycie osób bezdomnych. Istnieją gminy, na terenie których nie ma osób bezdomnych, chociaż posiadają w zadaniach własnych zapewnienie opieki nad nimi, jednak miasta jak Warszawa, Wrocław różnią się przykładowo od mojej gminy Goleniów, która posiadającej znacznie mniej bezdomnych.

Jeśli dzisiaj mówimy o decyzji administracyjnej wydawanej przez gminę, proszę sobie wyobrazić sytuację: mamy osobę, która musi być umieszczona w domu pomocy społecznej poprzez decyzję gminy, przebywa ona na terenie Miasta Stołecznego Warszawy, jest objęta opieką przez organizację pozarządową na terenie Warszawy a decyzję administracyjną o konieczności umieszczenia jej w DPS, zgodnie z ostatnim miejscem zamieszkania lub zameldowania, podejmuje gmina Goleniów w województwie zachodniopomorskim. Kto, w jaki sposób i jakim systemem administracyjnym ma zmusić gminę Goleniów do wydawania decyzji o umieszczeniu osoby, znajdującej się na terenie Miasta Stołecznego Warszawy, w domu pomocy społecznej, za której pobyt zapłaci gmina Goleniów, zgodnie z obowiązującymi przepisami?

Trochę się czepiam, ale chcę wiedzieć, jaką drogę administracyjną przejdzie ktoś, komu chcemy pomóc? Często ostatnie zameldowanie było sprzed piętnastu lub dwudziestu lat. Jak będziemy załatwiali tę sprawę w sensie formalnym? Diabeł tkwi w szczegółach. Najlepsze idee legną w gruzach wobec niemożności takiej sytuacji.

Moim zdaniem, projekt nie rozwiązuje problemu a to jest bardzo istotny element w całym systemie. Przyznaję, to jest trudne, ale w związku z powyższym, zwracam uwagę na problem, który nie został do końca przemyślany.

Pani przewodnicząca, mam propozycję, żeby skierować projekt ustawy do nadzwyczajnej podkomisji lub podkomisji do spraw polityki społecznej, wtedy moglibyśmy rozwiązać problem skuteczniej, mądrzej, nieco dłużej, ale sensowniej.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Chwileczkę, pani wiceprzewodnicząca, na razie ministerstwo powinno ustosunkować się do pani propozycji i uwag, gdyż – z tego, co wiem – nie podziela pani zdania. Może jego przedstawiciele rozwieją wątpliwości.

Bardzo proszę, pani minister.

**Podsekretarz stanu w MRPiPS Elżbieta Bojanowska:**

Projektowany dzisiaj przepis art. 48a ust. 2d mówi, że chodzi o osoby bezdomne, które posiadają decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej. Zatem, decyzja została już wydana przez gminę, w związku z tym, nie ma problemu z miejscem zameldowania.

Proszę jeszcze pana mecenasa o uszczegółowienie.

**Naczelnik Wydziału Prawnego w Departamencie Pomocy i Integracji Społecznej Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej Marcin Chrapek:**

Pani przewodnicząca, państwo posłowie, generalnie sprawa wygląda następująco: jeśli jest skierowanie do schroniska dla osób bezdomnych z usługami opiekuńczymi, właściwym organem jest gmina ostatniego zameldowania na pobyt stały, czyli inna gmina nie może wydać takiej decyzji.

W przypadku, gdy osoba przebywa w Warszawie – niezależnie, czy gmina ma wydać decyzję o skierowaniu do schroniska, czy DPS – właściwą zawsze będzie gmina ostatniego zameldowania na pobyt stały. To jest jak najbardziej przemyślane. Gminą właściwą do wydania jednej i drugiej decyzji będzie ta sama gmina. W jednym i drugim przypadku będzie miała wiedzę, czy osoba kwalifikuje się do domu pomocy społecznej, chociaż przebywa w schronisku. Zarówno w jednym, jak i drugim przypadku – jeśli osoba najpierw trafi do schroniska dla osób bezdomnych a chce mieć decyzję o skierowaniu do domu pomocy społecznej – Miasto Stołeczne Warszawa przyjmuje taki wniosek i musi niezwłocznie przesłać go do właściwej gminy, którą jest przykładowo Goleniów. Przesyła zazwyczaj z przygotowanym wywiadem środowiskowym, zbadaną sytuacją, czy osoba faktycznie kwalifikuje się do domu pomocy społecznej, czy nie.

W związku z tym, moim zdaniem, w jednym i drugim przypadku nie ma ryzyka, wspomnianego przez panią poseł. Natomiast, sytuacje, które mogą zajść, musiałyby wynikać z niewiedzy. Natomiast, pracownicy socjalni danych ośrodków pomocy społecznej są wykształconymi ludźmi i takich błędów nie popełniają. Poza tym, wydanie niewłaściwej decyzji byłoby poważnym błędem prawnym.

W tym przypadku nie widzę ryzyka, o którym wspomniała pani poseł.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Pani poseł Ścigaj, bardzo proszę.

**Poseł Agnieszka Ścigaj (Kukiz15):**

Dziękuję, pani przewodnicząca.

Pani minister, czy mogę dopytać odnośnie do standardu opiekuna dla 15 osób? Umknęła mi odpowiedź. Wychodzę z pomysłami, ponieważ wiem, że to będzie duża trudność. Natomiast, może warto przeliczyć, podobnie jak w przypadku usług opiekuńczych, na godziny albo wymyśleć inną graniczną formę. To jest jednak sztywne zatrudnienie. Obawiam się, że będzie bariera nie do przeskoczenia, ponieważ w całym projekcie nie ma alternatywnej drogi finansowania.

Przykładowo, gdyby w ustawie o pomocy społecznej zmienić i pozwolić na finansowanie usług opiekuńczych (nie ze względu na miejsce zamieszkania, ale przebywania) byłaby dodatkowa możliwość finansowania. Usługi specjalistyczne mogłyby być związane z daną osobą. A tak naprawdę będzie to wymóg, który spowoduje, że organizacje będą unikały zatrudniania kolejnych osób, gdyż nie będzie ich stać na etaty a samorządy nie będą zainteresowane, aby je rozbudowywać.

Dziękuję.

**Podsekretarz stanu w MRPiPS Elżbieta Bojanowska:**

Pani poseł mówi teraz o rozporządzeniu – skierowaliśmy rozporządzenie do uzgodnień zewnętrznych i czekamy na opinię organizacji pozarządowych i innych stron. Później będziemy pochylali się nad tymi uwagami.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Czy jeszcze ktoś z pań i panów posłów chce zabrać głos?

Nie słyszę, zatem zakończyliśmy pierwsze czytanie. Proponuję przejść do rozpatrzenia projektu ustawy – nikt nie zgłosił wniosku o wysłuchanie publiczne, zatem przechodzimy do rozpatrzenia projektu ustawy.

Czy są uwagi do tytułu projektu?

Nie słyszę.

Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia tytułu projektu?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła tytuł projektu ustawy.

Czy są uwagi do art. 1? Bardzo proszę, Biuro Legislacyjne.

**Legislator w Biurze Legislacyjnym Kancelarii Sejmu Aleksandra Wolna-Bek:**

Szanowni państwo, w art. 1 w zmianie drugiej dotyczącej art. 48a mamy proponowane zmiany w literach od a do l. W przypadku lit. k oraz l (czwarta i piąta strona projektu ustawy), Biuro Legislacyjne chce jedynie zwrócić uwagę na niuans legislacyjny, ewentualne przychylenie się Komisji i strony rządowej do naszej propozycji.

Przedstawiam jakby finezję problemu – w lit. k mamy zmieniany ust. 13, który otrzymuje dane brzmienie, natomiast w lit. l mamy wskazanie, że ust. 14 otrzymuje brzmienie. Praktyką jest, że jeśli mamy jednostki bezpośrednio występujące po sobie, bez liter pomiędzy, zawsze piszemy w dyspozycji przykładowo: ust. 13 i 14 otrzymują brzmienie, aby w jednej zmianie były rozpisane dwa ustępy. Niestety, w przypadku tego projektu konsekwencja łatwego połączenia ma odbicie na art. 3 i 7 dotyczących wejścia w życie ustawy.

Gdyby Komisja przystała na połączenie w jednej zmianie ust. 13 i 14, wówczas w art. 3 i 7 należałoby inaczej rozpisać zmiany. Trudność wynikałaby, że obecnie w art. 3 i 7 mamy wprost wskazanie, co jest jasne i czytelne, iż chodzi o wejście w życie art. 1 pkt 2 lit. i-k, natomiast po naszym połączeniu należałoby to inaczej rozpisać. Wówczas byłyby to litery: i, j oraz k, ale w zakresie ust. 13.

Rozmawialiśmy ze stroną rządową i jest zastrzeżenie, że zakres powoduje trochę nieczytelność dla adresata. W praktyce łączymy, ale to jest niuans legislacyjny. To nie jest błąd, ale praktyka polega na łączeniu i zmianach, o których powiedziałam, jednak to należy do państwa decyzji.

Dziękuję.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Czy zmiany, o których pani powiedziała, są jedynie redakcyjno-legislacyjnymi, nie ma żadnych merytorycznych?

**Legislator Aleksandra Wolna-Bek:**

Nie, nie ma zmian merytorycznych.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Przychylam się do tego, o czym mówi pani wiceprzewodnicząca, żeby zapisy pozostawić w obecnej wersji, dlatego, że ustawa ma być zrozumiała i czytelna dla osób, które będą z niej korzystać. Zatem, czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 1?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 1.

Czy są uwagi do art. 2? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 2?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 2.

Czy są uwagi do art. 3?

Biuro Legislacyjne, bardzo proszę.

**Legislator Aleksandra Wolna-Bek:**

Szanowni państwo, w art. 3, 4 i 5 Biuro Legislacyjne proponuje uzupełnienie o wyraz „niniejszy". W przypadku, w którym jest mowa o ustawie będziemy proponowali, żeby

było „w niniejszej ustawie”. Jest to *stricte* korekta redakcyjna, więc wspominam przy omawianiu art. 3, ale w art. 4 i 5 będzie to również przez nas proponowane.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dobrze.

Proponuję upoważnić państwa do dokonania korekt redakcyjnych w projekcie ustawy. Dotyczy to również art. 6 i 7, jeżeli takowe się pojawią. Myślę, że państwo nie będą mieli nic przeciwko, że przyjmiemy taką drogę nanoszenia poprawek?

Czy jest sprzeciw wobec przyjęcia art. 3?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 3.

Czy są uwagi do art. 4?

Bardzo proszę, pani poseł Chrobak.

**Poseł Barbara Chrobak (Kukiz15):**

Przepraszam, pani przewodnicząca, chcę wrócić do art. 1, gdyż nie rozumiem zapisu, który obliguje osoby zatrudniane w noclegowni do posiadania przynajmniej średniego wykształcenia. W praktyce spotykamy się z sytuacjami, że osoby posiadające podstawowe wykształcenie bardzo dobrze opiekują się takimi osobami. Dlatego nie rozumiem, z czego wynika wymóg średniego wykształcenia?

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Pani minister, czy może pani odnieść się do tego pytania?

**Podsekretarz stanu w MRPiPS Elżbieta Bojanowska:**

To było zgodne z wytycznymi Rządowego Centrum Legislacji, aby przenieść z aktualnego brzmienia w rozporządzeniu. Przy zmianie ustawy istnieje technika legislacyjna, że aktualne przepisy z rozporządzenia musimy przenieść do ustawy.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Rozumiem, że nic nie zmieniamy, ale podtrzymujemy, co obowiązuje.

Czy są uwagi do art. 4? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 4?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 4.

Czy są uwagi do art. 5? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 5?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 5.

Czy są uwagi do art. 6? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 6?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 6.

Czy są uwagi do art. 7? Czy ktoś jest przeciwny wobec przyjęcia art. 7?

Nie słyszę. Stwierdzam, że Komisja przyjęła art. 7.

Proponuję przegłosowanie całości projektu ustawy.

Kto z pań i panów posłów jest za przyjęciem całości rozpatrywanego projektu ustawy? (25) Kto jest przeciw? (0) Kto wstrzymał się od głosu? (0)

Stwierdzam, że Komisja przyjęła rozpatrywany projekt ustawy.

Czy ktoś z pań i panów posłów zgłasza wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej?

Nie słyszę. Stwierdzam, że nie istnieje wątpliwość co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej.

Pozostaje nam wybór posła sprawozdawcy. Proponuję, aby została nim pani poseł Rusecka. Czy są inne kandydatury? Czy ktoś jest przeciwny?

Nie słyszę.

Zakończyliśmy procedowanie.

Bardzo proszę, pani wiceprzewodnicząca Kochan.

**Poseł Magdalena Kochan (PO):**

Dziękuję.

Pani przewodnicząca, na forum Komisji upominam się o realizację obietnicy złożonej nam przez pana ministra Marczuka w sprawie informacji, na jakim są etapie i czego będą dotyczyć zmiany w ustawie o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie? Pan minister, w trakcie omawiania sprawozdania rządu z działania tej ustawy w roku 2016, indagowany przez nas, w jakim kierunku idą prace nad ustawą, o których mówił podczas oma-

wiania sprawozdania, na forum naszej Komisji zobowiązał się do dostarczenia informacji w formie pisemnej.

Upominam się o termin i sprawozdanie.

**Przewodnicząca poseł Beata Mazurek (PiS):**

Dziękuję.

Dzisiaj rozmawiałam z panią minister na ten temat. Z całą pewnością zrobimy to w styczniu, z całą pewnością zostanie to przedstawione.

Na tym wyczerpaliśmy porządek dzienny dzisiejszego posiedzenia.

Dziękuję za udział w posiedzeniu Komisji.